

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr.1232

Dosar nr. .X.

Ședința publică de la 18 martie 2015

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. .X. S.A. împotriva sentinței civile .X. din 15 ianuarie 2014 a Curții de Apel .X. – Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenta-reclamantă S.C. .X. S.A., reprezentată de consilier juridic Vasile Boca, și intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, reprezentată de consilier juridic .X..

Procedura legal îndeplinită.

Magistratul asistent a prezentat referatul cauzei, învederând faptul că, în urma procedurii de filtrare prevăzute de art. 493 Cod procedură civilă, recursul a fost admis în principiu în ședința din camera de consiliu de la 9 octombrie 2014.

Nemaifiind cereri de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra recursului.

Recurenta-reclamantă, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului și modificarea sentinței recurate în sensul anulării parțiale a Deciziei ANAF nr. 495/21.12.2012, numai cu privire la pct.

1 și pct. 3, pentru motivele arătate în recurs și în concluziile scrise pe care le depune la dosar.

Intimata-pârâtă, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului, ca nefondat, pentru susținerile expuse, pe larg, în întâmpinare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1.Hotărârea pronunțată de instanța de fond

Prin sentința .X./15.01.2014, Curtea de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta Societatea .X. SA în contradictoriu cu Agenția Națională de Administrare Fiscală.

2.Cererea de recurs și motivele de casare

Împotriva sentinței a declarat recurs, în condițiile art. 483 Cod procedură civilă reclamanta Societatea .X. SA, invocând prevederile art. 488 pct.6 și pct.8 Cod procedură civilă, în sensul că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază și a fost pronunțată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

2.1.Principalele argumente invocate

Cu privire la motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 pct.6 Cod procedură civilă, reclamanta a învederat că instanța de fond, deși a reținut că există indiciile săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală care justifică măsura suspendării soluționării contestației pentru suma de .X. lei, nu motivează care sunt aspectele pe baza cărora și-a format convingerea.

Sub acest aspect, reclamanta a arătat că stabilirea unui posibil caracter penal al faptelor investigate nu afectează existența și întinderea obligațiilor fiscale, suspendarea soluționării contestației fiind de natură a întârzia nejustificat accesul contribuabilului la o instanță de judecată, ceea ce contravine prevederilor art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 21, 52 și 126 din Constituția României.

Cu privire la motivul de nelegalitate referitor la pronunțarea hotărârii recurate cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, reclamanta a precizat că prima instanță nu și-a exercitat rolul activ în soluționarea cauzei, reținând fără temei că nu au fost indicate împrejurări de fapt și temeuri de drept, respectiv mijloace de probă care să justifice anularea măsurii prin care organul fiscal a respins contestația ca nemotivată pentru suma de .X. lei.

3.Apărarea intimatului

Prin întâmpinare Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat respingerea recursului ca nefondat, arătând în esență că instanța de fond a procedat corect, reținând ca justificată măsura suspendării soluționării contestației pentru unul dintre punctele menționate în actul de control, motivat de faptul că s-a dispus sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, aspect având o înrâurire hotărâtoare asupra soluției din procedura administrativă.

De asemenea pârâta a învederat că este corectă și soluția privind pct.3 din decizia contestată, întrucât respingerea contestației ca nemotivată este urmarea faptului că reclamanta nu a expus motivele de fapt și de drept ale cererii și nici dovezile pe care se întemeiază, soluția dispusă fiind conformă prevederilor pct. 11.1 lit.b din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX Cod procedură fiscală.

4.Procedura de soluționare a recursului

4.1.Cu privire la examinarea recursului în completul filtru

Raportul întocmit în cauză, în condițiile art. 493 alin.2 și 3 Cod procedură civilă, a fost analizat în completul filtru fiind comunicat părților prin încheierea din 24 iunie 2014 în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin.4 Cod procedură civilă.

Prin încheierea din 9 octombrie 2014 completul filtru a declarat recursul formulat de reclamantă admisibil în principiu, în temeiul art. 493 alin.7 Cod procedură civilă, fixând termen de judecată pe fond.

4.2.Cu privire la fondul recursului

4.2.1. Analiza motivelor de casare invocate

Cu privire la motivul prevăzut de art. 488 alin.1 pct.6 Cod procedură civilă, Curtea constată că prin considerentele expuse, judecătorul fondului a motivat convingător soluția pronunțată, prin argumente de fapt și de drept care demonstrează că au fost temeinic analizate probele cauzei.

Astfel, prin decizia nr. 485/21.12.2012 pârâta a dispus la pct.1 suspendarea soluționării contestației formulate împotriva deciziei de impunere .X.11.2011 pentru suma totală de .X. lei, reprezentând impozit pe profit și TVA, cu accesoriile aferente, reținându-se că există suspiciuni de evaziune fiscală, motiv pentru care s-a dispus la 15.07.2011 sesizarea organelor de urmărire penală.

Referitor la critica de nelegalitate adusă deciziei emise de pârâtă în soluționarea contestației, instanța de fond a reținut în mod întemeiat că, deși suspendarea procedurii administrative este facultativă, potrivit art. 214 Cod procedură fiscală, legătura de cauzalitate între aspectele ce fac obiectul sesizării penale și întinderea obligațiilor fiscale ale reclamantei justifică măsura dispusă, hotărârea pronunțată în penal asupra laturii civile fiind opozabilă organelor fiscale.

Astfel, s-a reținut în mod corect că stabilirea în cadrul procesului penal a caracterului faptelor sesizate are o influență hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi dată în procedura administrativă, nefiind justificată cererea reclamantei de anulare a măsurii suspendării, în care caz s-ar putea ajunge la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele ce ar decurge din această situație.

În atare condiții, considerentele sentinței atacate îndeplinesc exigențele dispozițiilor art.425 alin.1 lit. b Cod procedură civilă, neregăsindu-se niciuna dintre ipotezele prevăzute de art.488 alin.1 pct.6 Cod procedură civilă, respectiv nemotivarea hotărârii sau cuprinderea de motive contradictorii sau străine de natura pricinii.

Cu privire la motivul prevăzut de art. 488 pct.8 Cod procedură civilă, Curtea constată că hotărârea recurată a fost pronunțată cu aplicarea corectă a legii.

Astfel cum a reținut prima instanță, deși prin contestație reclamanta a solicitat desființarea în totalitate a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere .X., ambele datate 4.11.2011, nu a motivat contestarea debitului de .X. lei, reprezentând impozit pe profit de .X. lei, TVA de .X. lei, iar diferența accesorii ale celor două categorii de obligații fiscale.

De menționat că nici prin acțiunea introductivă de instanță reclamanta nu a adus motivații prin care să combată constatările organelor fiscale referitoare la debitul susmenționat, astfel încât, în mod justificat, s-a reținut prin hotărârea recurată că este legală soluția organului de soluționare a contestației prin care s-a respins ca nemotivată solicitarea societății, fiind conformă prevederilor art. 216 alin.1 Cod procedură fiscală și pct. 11.1 lit.b din OPANAF nr. 2137/2011.

4.2.2.Soluția instanței de recurs

În raport de considerentele expuse mai sus, criticile privind nelegalitatea sentinței fiind neîntemeiate, Curtea va respinge ca nefondat recursul declarat de reclamantă, în conformitate cu prevederile art. 497 alin.1 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Respinge recursul declarat de S.C. .X. S.A. împotriva Sentinței nr.X din 15 ianuarie 2014 a Curții de Apel .X. – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18 martie 2015.

XXXXX